

Arrest

nr. 228 542 van 7 november 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21/18
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 27 juli 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 juni 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 september 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 oktober 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat A. MOSKOFIDIS en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Albanese nationaliteit te bezitten en u bent geboren op (...) in het dorp Gjuraj. U woonde vanaf uw geboorte tot in 1997 in Gjuraj. Nadien werd u officieel ingeschreven in de stad Shkodër tot aan uw vertrek uit Albanië. U verbleef nog wel in Gjuraj om uw geiten te hoeden en ook in Montenegro om er te werken in de bouw. U woonde van tijd tot tijd in Shkodër in het huis van uw moeder of in het leegstaande huis van uw broer G. (...) die in Engeland woont. U bent ongehuwd en heeft geen kinderen. U werkte in Albanië onder meer als leraar en als geitenhoeder.

In 2013 sprong u van een tractor en bezeerde daarbij uw rug. U dacht dat de pijn wel zou weggaan en spendeerde er verder geen aandacht aan. U raakte evenwel niet verlost van de pijn in uw rug en in 2016 werd u voor het eerst onderzocht door een dokter in het nieuwe ziekenhuis van Shkodër. U kreeg

verschillende medicatie en spuiten toegediend. U onderging ook twee keer een radiografie, maar niets hielp. U ging zo drie keer op consultatie bij deze dokter. Op advies van een buurman ging u ten rade bij een sportdokter die u in een periode van twee tot drie maanden vijftien keer behandelde door u te masseren. Deze sportdokter schreef u ook medicatie en zalfjes voor maar er was evenwel nog steeds geen verbetering merkbaar.

Jaren geleden ontstonden er discussies in uw dorp tussen u en uw achterneef langs vaderskant N.L. (...) over het grazen en laten passeren van geiten over de door hem aangeslagen gronden. U werd gezegd dat u met uw geiten weg moest blijven en gevraagd of dat u wilde vermoord worden. N. (...) bedreigde u minstens vijftien keer. N. (...) had eigenlijk niet zozeer een probleem met uw geiten, maar eerder met u want toen u naar Montenegro trok om er te gaan werken en uw broer N. (...) achterbleef om voor de geiten te zorgen maakten zij geen ruzie met elkaar over de geiten. U had in uw dorp daarnaast gedurende één à twee jaar in 2016 nog discussies omwille van dezelfde redenen met een andere achterneef, genaamd P.L. (...). U zocht niet naar oplossingen om de conflicten op te lossen. U besloot uiteindelijk om uw geiten te verkopen in januari 2017 waarna u bij uw moeder ging wonen in Shkodër. Ten slotte maakte u in januari 2017 met uw buurman P.N. (...) in de wijk Guci e Re van de stad Shkodër ook ruzie omwille van stroomkabels.

U verliet Albanië op 23 juni 2017. Met het geld van de verkoop van uw geiten reisde u naar Frankrijk waar u een verzoek om internationale bescherming indiende omwille van medische redenen in verband met uw rug. In Frankrijk onderging u nog verdere medische onderzoeken. Uw verzoek werd echter negatief beoordeeld en in oktober 2018 verliet u Frankrijk en kwam naar België. U diende in België opnieuw een verzoek om internationale bescherming in op 8 oktober 2018.

U vreest bij een terugkeer naar Albanië dat u geen medische oplossing kan vinden voor uw rugproblemen. U vreest daarnaast ook uw neef langs vaderszijde N. (...) omdat u discussies had over het laten grazen en passeren van uw geiten op de door hem aangeslagen gronden te Gjuraj.

U legt ter staving van uw verzoek neer: uw identiteitskaart, uw paspoort, medische documenten van Frankrijk, uw middelbare schooldiploma en het arrest van de rechtbank in Frankrijk naar aanleiding van uw beroep tegen de weigeringsbeslissing van uw vraag om internationale bescherming aldaar.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 15 februari 2019 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle elementen in uw administratieve dossier dient voorts vastgesteld te worden dat uw verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond is.

U verklaart dat u bij terugkeer naar Albanië vreest dat u geen oplossing voor uw rugproblemen kan vinden. U wijst er ook op dat de dokters in Albanië van een ondermaats niveau zijn in vergelijking met die in bijvoorbeeld Frankrijk en België (notities persoonlijk onderhoud CGVS, d.d. 22/03/2019, hierna CGVS1, p.10).

Wat uw gezondheidsproblemen betreft, dient te worden vastgesteld dat de door u ingeroepen medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980. Er dient overigens te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen blijkt dat u wel degelijk toegang had tot de gezondheidszorg in Albanië voor uw rugproblemen.

U ging sinds 2016 in het ziekenhuis van Shkodër drie keer op consultatie bij een dokter en onderging twee radiografieën in een polykliniek (CGVS1 p.9-10). Nadien ging u ook gedurende twee à drie maanden en tot vijftien keer naar een sportdokter om u te laten behandelen (CGVS1 p.9-10). U kreeg daarenboven verschillende medicatie voorgeschreven en toegediend zoals in de vorm van spuiten

(CGVS1 p.9-10). Uit uw verklaringen blijkt dan ook dat u wel degelijk toegang had tot de medische zorg in Albanië. Het CGVS erkent dat er een kwaliteitsverschil kan zijn tussen de gezondheidszorg in België en Albanië, zoals u ook wenste aan te tonen met uw verklaringen (CGVS1 p.11), doch houdt dit kwaliteitsverschil geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming.

Uw moeder betaalde uw medische kosten waardoor ze slechter kon leven (CGVS1 p.11). Hierbij aansluitend verklaart u ook dat u omwille van uw medische toestand niet kan werken (CGVS1 p.3,6). Naast de hierboven besproken medische problemen lijkt hierdoor dat ook financiële motieven aan de grondslag liggen van uw verzoek om internationale bescherming in België. Deze motieven zijn echter louter van socio-economische aard en ressorteren bijgevolg evenmin onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie.

Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U hield immers de laatste jaren voor uw vertrek geiten en kon zo overleven (CGVS1 p.3). U verbleef ook van tijd tot tijd in Shkodër in het leegstaande huis van uw in Engeland gehuwde broer G. (...) (notities persoonlijk onderhoud CGVS, d.d. 06/06/2019, hierna CGVS2, p.7). U woonde ook soms samen met uw ouders en uw zus (CGVS1 p.3; CGVS2 p.6-7). U kon een beroep doen op uw ouders en hun pensioen (CGVS1 p.3). Zoals eerder aangegeven betaalde uw moeder ook uw medische onkosten (CGVS1 p.11). U heeft nog twee broers in Albanië met wie u een goede relatie heeft (CGVS1 p.3). Uw broers die in Engeland verblijven, stuurden u al eens geld op en deden dat mogelijks ook voor uw ouders (CGVS1 p.4).

Wat betreft uw vrees voor uw achterneef langs vaderszijde N. (...) omwille van het grazen en passeren van uw geiten op zijn gronden, dient te worden vastgesteld dat er aan deze vrees geen geloof kan worden gehecht. Ten eerste heeft u tijdens uw vraag om internationale bescherming in Frankrijk deze vrees niet aangehaald. U diende louter omwille van uw medische problemen een verzoek in, zo zegt u (CGVS1 p.4,6; CGVS2 p.5). Uit het arrest van de rechtbank in Frankrijk blijkt inderdaad dat u geen conflict met uw achterneef verklaarde (ingediend document nummer 5). Dat u uw vrees ten aanzien van N. (...) niet heeft aangehaald tijdens uw verzoek in Frankrijk terwijl u daar de mogelijkheid toe had haalt het geloof in dit asielmotief volledig onderuit.

Ten tweede is het erg vreemd dat u het begin van de problemen met N. (...) niet op een consequente manier kan weergeven. Op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaart u dat u sinds drie à vier jaar met uw burens ruzie heeft omwille van uw geiten (Vragenlijst CGVS vraag 3.4). Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS zegt u dan weer aanvankelijk dat het conflict met uw neven over de geiten vier tot vijf jaar aan de gang is, maar later beweert u dat u al vijftien jaar lang in conflict ligt met hen (CGVS1 p.8,12). Op uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS vertelt u dat het conflict met N. (...) zeven à acht jaar geleden ontstond (CGVS2 p.8). Wanneer u wordt geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen tijdens uw persoonlijke onderhouden op het CGVS wijzigt u opnieuw uw verklaringen en zegt u dat het inderdaad toch sinds vijftien jaar is dat u in conflict leeft met uw achterneef N. (...) (CGVS2 p.16-17). Bij een laatste poging om duidelijkheid te scheppen hoe lang u al ruzie had met N. (...), kan u geen verheldering brengen daar u verklaart dat het reeds vijftien of zelfs twintig jaar geleden is dat het dispuut ontstond (CGVS2 p.17). Uw argumentatie dat u in tussentijd enkele jaren in Montenegro en Shkodër werkte kan uiteraard geen verschoning bieden voor uw wijzigende verklaringen (CGVS2 p.17).

Ten derde is het erg opvallend dat u de actoren die u vreest in Gjuraj op respectievelijk de DVZ en op uw beide onderhouden op het CGVS eveneens weinig consistent voorstelt. Op de DVZ haalt u nooit de naam van uw achterneef N. (...) en van uw achterneef P. (...) aan wanneer u wordt gevraagd om specifiek uw conflict met uw burens uit de doeken te doen (Vragenlijst CGVS vraag 3.4). Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS stelt u dat u problemen kende met uw achterneven N. (...) en P. (...), en met uw buurman P. (...) (CGVS1 p.6-8). Op het tweede persoonlijk onderhoud blijkt dan weer dat u enkel een vrees voor N. (...) koestert (CGVS2 p.6,8-9). Deze drie vaststellingen doen het CGVS besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw vrees voor uw leven voor uw achterneef Nok omdat u uw geiten over zijn gronden liet passeren en grazen.

Uw algemene geloofwaardigheid komt ook onder druk te staan door de vaststelling dat u op de DVZ aanvankelijk verklaarde dat u nooit ergens anders een vraag om internationale bescherming indiende (Verklaring DVZ d.d.26/10/2018 vraag 22 p.9). Pas toen u geconfronteerd werd met de gegevens waarover de DVZ beschikt en die aantonen dat er van u in Frankrijk wel degelijk vingerafdrukken werden genomen, bekent u in Frankrijk te hebben verbleven van 30 juni 2017 tot 6 oktober 2018, en daar een verzoek tot internationale bescherming te hebben ingediend die werd afgewezen (Verklaring DVZ vraag 24 en 25 p.9-10). Hierbij aansluitend is het vreemd dat u enerzijds verklaart in Frankrijk geen beroep tegen uw negatieve beslissing hebt ingediend (CGVS2 p.11), maar anderzijds wel het arrest van de bevoegde Franse rechtbank aanbrengt (ingediend document nummer 5). Uw algemene oprechtheid en geloofwaardigheid komt hierdoor wederom in het gedrang.

Bovenstaande vaststellingen dat u in tegenstelling tot uw verklaringen geen vrees voor uw leven koestert vanwege uw achterneef N. (...) worden eveneens bevestigd doordat er niet aangenomen kan worden dat er uit de door u beschreven ruzie voor u een actuele vrees op vervolging of een reëel risico op ernstige schade zou voortvloeien bij terugkeer naar Albanië. Het CGVS kan aannemen dat er discussies en zelfs een ruzie was tussen u en N. (...), maar niet dat uw leven hierdoor in gevaar zou zijn. De discussies waren al jarenlang aan de gang, maar gingen blijkbaar nooit verder dan verwensingen en bedreigingen ten aanzien van u (CGVS1 p.6-7; CGVS2 p.8-11). N. (...) viel uw geiten wel fysiek aan door er met stenen naar te gooien of ze met een mes te bewerken, maar dit gebeurde reeds sinds tien jaar geleden (CGVS2 p.10-11). Dat N. (...) uw geiten fysiek schaadde en doodde, hoe erg dit ook moge zijn, is eveneens op zich onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen spreken van vervolging of ernstige schade in uw hoofde. U verklaarde immers uitdrukkelijk dat u enkel verbale bedreigingen en verwensingen van N. (...) kreeg, maar dat u met hem geen andere problemen kende (CGVS1 p.6-7; CGVS2 p.8-11). U voegde expliciet toe dat toen u naar Montenegro trok om er te gaan werken en de geiten door uw broer N. (...) werden verzorgd, er geen problemen waren tussen uw broer en N. (...) omwille van de geiten (CGVS2 p.10). Het blijkt dat N. (...) niet zozeer problemen had met uw geiten maar eerder met u omdat u op uw beurt ook opmerkingen aan N. (...) gaf (CGVS2 p.10). Dit zou volgens u de oorzaak zijn van uw ruzie met N. (...) en ook de reden waarom bijvoorbeeld uw broer geen ruzie had met N. (...) (CGVS2 p.10-11). Toen u uw dorp Gjuraj verliet nadat u uw geiten had verkocht, kende u en uw broers geen problemen meer met N. (...) (CGVS2 p.11).

Gelet op wat voorafgaat, wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft immers geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

De overige documenten die u voorlegt zijn niet van die aard om voorgaande vaststellingen te wijzigen (zie ingediende documenten nummer 1 t/m 4). Uw identiteit, uw nationaliteit, uw scholingsgraad, en uw medische problematiek staan immers niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker omschrijft het aangevoerde middel als volgt:

“Schending van de artikelen 2 + 3 wet van 29/07/1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ; schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet + schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel + manifeste appreciatiefout.

- Schending van art. 1, sectie A, § 2 van de Conventie van Genève van 28/07/1951.”

Verzoeker gaat vooreerst in op de vrees voor vervolging in de zin van de voormelde Conventie van Genève. Hij stelt dat hij in Albanië gevaar loopt. Hij vreest nieuwe bedreigingen, represailles en fysiek geweld vanwege zijn achterneven. Door zijn medische problemen zal verzoeker zich niet kunnen verweren. In Albanië kreeg verzoeker hiervoor een ondermaatse behandeling.

“Verzoeker is van mening dat de benadering van het CGVS om de weigeringsbeslissing dd. 26 juni 2019 te motiveren is te vaag, abstract en theoretisch is en dat zij onvoldoende rekening houdt met de dagelijkse realiteit waarin verzoeker verkeert in Albanië.

Het CGVS heeft geen , minstens te weinig rekening gehouden met de concrete omstandigheden en feitelijkheid ter plaatse.

In Albanië voelt verzoeker zich aan zijn lot overgelaten.

De omstandigheden waarin verzoeker in Albanië leefde, waren wel degelijk van die aard dat hij genoodzaakt was om een drastische beslissing te nemen en het land te ontvluchten op 23 juni 2017.

Eén en ander is duidelijk gebleken uit zijn verklaringen tijdens zijn twee onderhoudsop het CGVS.

Verzoeker is eveneens van mening dat zijn persoonlijke problemen in de beslissing van het CGVS dd. 26 juni 2019 ten onrechte worden geringschat.

Het CGVS stelt namelijk dat de achterneven 'slechts' mondelinge bedreigingen hebben geuit aan het adres van verzoeker en enkele van zijn geiten hebben gedood, niet méér dan dat.

Voor verzoeker mogen de dreigementen aan zijn adres niet lichtzinnig worden genomen ; het betroffen wel degelijk doodsb bedreigingen.

In geval van toekomstige doodsb bedreigingen zal verzoeker geen beroep kunnen doen op de Albanese autoriteiten.

In theorie dient de Albanese politie weliswaar in te staan voor de bescherming van de openbare orde en de veiligheid.

Echter , volgens verzoeker is de bescherming tegen eventuele represailles louter theoretisch en nooit afdoende.

Verzoeker vreest dat de lokale autoriteiten in de praktijk verzoekers veiligheid nooit zullen kunnen waarborgen , noch zullen zij een gepast en daadkrachtig antwoord kunnen bieden tegen nieuwe bedreigingen van zijn neven.

De autoriteiten in Albanië hebben weinig of geen vat op individuen die de vaste wil hebben om een aanslag te plegen of wraakmaatregelen te nemen ; zodat een daadwerkelijke bescherming vanwege de Albanese autoriteiten niet meer dan dode letter is.

Er zal m.a.w. steeds een permanent gevoel van onveiligheid blijven bestaan in hoofde van verzoeker.

Bovendien hebben de achterneven van verzoeker connecties binnen het politie apparaat waardoor het ondenkbaar is voor verzoeker om zich te wenden tot de politie in het geval er zich een nieuwe crisis situatie zou voordoen.

(...)

De verklaringen die verzoeker aflegde tijdens zijn twee persoonlijke onderhouds dd. 22 maart 2019 en dd. 6 juni 2019, spreken voor zich en bewijzen dat verzoeker in Albanië steeds in onveiligheid zal blijven leven.

Verzoeker gaf concrete informatie waaruit duidelijk blijkt dat hij wel degelijk persoonlijk het slachtoffer was geworden van bedreigingen in Albanië.

Verzoeker vreest dat hij bij een terugkeer opnieuw het slachtoffer zal worden van bedreigingen en dat de autoriteiten hem niet voldoende bescherming zullen kunnen of willen geven hiertegen

In Albanië zal verzoeker een uitzichtloos bestaan hebben.

Het CGVS heeft in casu veel te weinig rekening gehouden met de dagelijkse realiteit ter plaatse in Albanië.

Verzoeker heeft geen boodschap aan een te abstracte en theoretische benadering door het CGVS van zijn moeilijkheden.

In de huidige omstandigheden is verzoeker niet in staat om terug te keren naar Albanië.

Gezien de persoonlijke en concrete situatie waarin verzoeker zich bevindt , met name :

- verzoeker is het slachtoffer van doodsb bedreigingen en hij botst op een onwillige / onbekwame overheid voor wb het verlenen van bescherming ;

- verzoeker verkeert in een medisch kwetsbare toestand ingevolge ernstige rugklachten waarvoor hij geen kwalitief goede en betaalbare behandeling kan krijgen in Albanië ;

- verzoeker was genoodzaakt om al zijn geiten -zijn enige inkomensbron- te verkopen ;

- verzoeker botst op een lamentabele socio-economische toestand in Albanië die maakt dat hij -gezien zijn fysieke handicap- geen schijn van een kans maakt op de arbeidsmarkt ;

vormt deze realiteit een gevaar voor het leven van verzoeker.

Verzoeker gaf voldoende elementen aan het CGVS waaruit blijkt dat zijn preciaire leefsituatie vraagt om dringende en noodzakelijke maatregelen bij gebreke waarvan zijn leven in gevaar is.

De door verzoeker verstrekte gegevens zijn wel degelijk voldoende ernstig en zwaarwichtig , voldoende in aantal en voldoende concreet om gewag te kunnen maken van moeilijkheden in de zin van de vluchtelingenconventie.”

Vervolgens gaat verzoeker in op het reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet). Hij stelt dat zijn relaas beantwoordt aan de criteria in artikel 48/4, § 2, b).

2.2. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen stukken bij het verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de

middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze kent en aan inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht gesteld wordt:

“Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 15 februari 2019 werd Albanië vastgesteld als veilig land van herkomst. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.”

Derhalve worden de voormelde motieven geacht niet-betwist en vaststaand te zijn.

3.3. Verzoeker betoogt in het onderhavige verzoekschrift voorts opnieuw dat hij zich door zijn medische problemen niet zal kunnen verweren bij eventuele problemen, dat hij voor deze medische problemen in Albanië een ondermaatse behandeling kreeg en dat hij er omwille van deze medische problemen een mensonwaardig bestaan zou hebben.

Verzoeker voert in dit kader echter niet één concreet en dienstig argument aan ter weerlegging van de bestreden beslissing en laat de inhoud van deze beslissing volledig ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

“U verklaart dat u bij terugkeer naar Albanië vreest dat u geen oplossing voor uw rugproblemen kan vinden. U wijst er ook op dat de dokters in Albanië van een ondermaats niveau zijn in vergelijking met die in bijvoorbeeld Frankrijk en België (notities persoonlijk onderhoud CGVS, d.d. 22/03/2019, hierna CGVS1, p.10).

Wat uw gezondheidsproblemen betreft, dient te worden vastgesteld dat de door u ingeroepen medische problemen geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, die voorziet in internationale bescherming voor personen die een gegronde vrees voor vervolging koesteren wegens hun ras, nationaliteit, religie, hun behoren tot een sociale groep of hun politieke overtuiging, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980. Er dient overigens te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen blijkt dat u wel degelijk toegang had tot de gezondheidszorg in Albanië voor uw rugproblemen.

U ging sinds 2016 in het ziekenhuis van Shkodër drie keer op consultatie bij een dokter en onderging twee radiografieën in een polykliniek (CGVS1 p.9-10). Nadien ging u ook gedurende twee à drie maanden en tot vijftien keer naar een sportdokter om u te laten behandelen (CGVS1 p.9-10). U kreeg daarenboven verschillende medicatie voorgeschreven en toegediend zoals in de vorm van spuiten (CGVS1 p.9-10). Uit uw verklaringen blijkt dan ook dat u wel degelijk toegang had tot de medische zorg in Albanië. Het CGVS erkent dat er een kwaliteitsverschil kan zijn tussen de gezondheidszorg in België en Albanië, zoals u ook wenste aan te tonen met uw verklaringen (CGVS1 p.11), doch houdt dit kwaliteitsverschil geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming.

Uw moeder betaalde uw medische kosten waardoor ze slechter kon leven (CGVS1 p.11). Hierbij aansluitend verklaart u ook dat u omwille van uw medische toestand niet kan werken (CGVS1 p.3,6). Naast de hierboven besproken medische problemen lijkt hierdoor dat ook financiële motieven aan de grondslag liggen van uw verzoek om internationale bescherming in België. Deze motieven zijn echter

louter van socio-economische aard en ressorteren bijgevolg evenmin onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie.

Evenmin zijn er zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U hield immers de laatste jaren voor uw vertrek geiten en kon zo overleven (CGVS1 p.3). U verbleef ook van tijd tot tijd in Shkodër in het leegstaande huis van uw in Engeland gehuwde broer G. (...) (notities persoonlijk onderhoud CGVS, d.d. 06/06/2019, hierna CGVS2, p.7). U woonde ook soms samen met uw ouders en uw zus (CGVS1 p.3; CGVS2 p.6-7). U kon een beroep doen op uw ouders en hun pensioen (CGVS1 p.3). Zoals eerder aangegeven betaalde uw moeder ook uw medische onkosten (CGVS1 p.11). U heeft nog twee broers in Albanië met wie u een goede relatie heeft (CGVS1 p.3). Uw broers die in Engeland verblijven, stuurden u al eens geld op en deden dat mogelijks ook voor uw ouders (CGVS1 p.4)."

De voormelde motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze niet op dienstige wijze aanvecht, onverminderd overeind.

3.4. Verzoeker herhaalt daarnaast de aangevoerde vrees ten aanzien van zijn achterneef of achterneven.

Dienaangaande wordt in de bestreden beslissing echter vooreerst met recht gemotiveerd:

"Wat betreft uw vrees voor uw achterneef langs vaderszijde N. (...) omwille van het grazen en passeren van uw geiten op zijn gronden, dient te worden vastgesteld dat er aan deze vrees geen geloof kan worden gehecht. Ten eerste heeft u tijdens uw vraag om internationale bescherming in Frankrijk deze vrees niet aangehaald. U diende louter omwille van uw medische problemen een verzoek in, zo zegt u (CGVS1 p.4,6; CGVS2 p.5). Uit het arrest van de rechtbank in Frankrijk blijkt inderdaad dat u geen conflict met uw achterneef verklaarde (ingediend document nummer 5). Dat u uw vrees ten aanzien van N. (...) niet heeft aangehaald tijdens uw verzoek in Frankrijk terwijl u daar de mogelijkheid toe had haalt het geloof in dit asielmotief volledig onderuit.

Ten tweede is het erg vreemd dat u het begin van de problemen met N. (...) niet op een consequente manier kan weergeven. Op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaart u dat u sinds drie à vier jaar met uw burens ruzie heeft omwille van uw geiten (Vragenlijst CGVS vraag 3.4). Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS zegt u dan weer aanvankelijk dat het conflict met uw neven over de geiten vier tot vijf jaar aan de gang is, maar later beweert u dat u al vijftien jaar lang in conflict ligt met hen (CGVS1 p.8,12). Op uw tweede persoonlijk onderhoud op het CGVS vertelt u dat het conflict met N. (...) zeven à acht jaar geleden ontstond (CGVS2 p.8). Wanneer u wordt geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen tijdens uw persoonlijke onderhoud op het CGVS wijzigt u opnieuw uw verklaringen en zegt u dat het inderdaad toch sinds vijftien jaar is dat u in conflict leeft met uw achterneef N. (...) (CGVS2 p.16-17). Bij een laatste poging om duidelijkheid te scheppen hoe lang u al ruzie had met Nok, kan u geen verheldering brengen daar u verklaart dat het reeds vijftien of zelfs twintig jaar geleden is dat het dispuut ontstond (CGVS2 p.17). Uw argumentatie dat u in tussentijd enkele jaren in Montenegro en Shkodër werkte kan uiteraard geen verschoning bieden voor uw wijzigende verklaringen (CGVS2 p.17).

Ten derde is het erg opvallend dat u de actoren die u vreest in Gjuraj op respectievelijk de DVZ en op uw beide onderhoudsop het CGVS eveneens weinig consistent voorstelt. Op de DVZ haalt u nooit de naam van uw achterneef N. (...) en van uw achterneef P. (...) aan wanneer u wordt gevraagd om specifiek uw conflict met uw burens uit de doeken te doen (Vragenlijst CGVS vraag 3.4). Tijdens uw eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS stelt u dat u problemen kende met uw achterneven N. (...) en P. (...), en met uw buurman P. (...) (CGVS1 p.6-8). Op het tweede persoonlijk onderhoud blijkt dan weer dat u enkel een vrees voor N. (...) koestert (CGVS2 p.6,8-9). Deze drie vaststellingen doen het CGVS besluiten dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw vrees voor uw leven voor uw achterneef Nok omdat u uw geiten over zijn gronden liet passeren en grazen.

Uw algemene geloofwaardigheid komt ook onder druk te staan door de vaststelling dat u op de DVZ aanvankelijk verklaarde dat u nooit ergens anders een vraag om internationale bescherming indiende (Verklaring DVZ d.d.26/10/2018 vraag 22 p.9). Pas toen u geconfronteerd werd met de gegevens waarover de DVZ beschikt en die aantonen dat er van u in Frankrijk wel degelijk vingerafdrukken werden genomen, bekent u in Frankrijk te hebben verbleven van 30 juni 2017 tot 6 oktober 2018, en daar een verzoek tot internationale bescherming te hebben ingediend die werd afgewezen (Verklaring DVZ vraag 24 en 25 p.9-10). Hierbij aansluitend is het vreemd dat u enerzijds verklaart in Frankrijk geen beroep tegen uw negatieve beslissing hebt ingediend (CGVS2 p.11), maar anderzijds wel het arrest van de bevoegde Franse rechtbank aanbrengt (ingediend document nummer 5). Uw algemene oprechtheid en geloofwaardigheid komt hierdoor wederom in het gedrang."

Verzoeker laat de voorgaande motieven geheel onverlet. Derhalve blijven zij onverminderd gehandhaafd.

Gelet op het voormelde, kan geen geloof worden gehecht aan verzoekers beweerde vrees ten gevolge van zijn ruzie met één of meer van zijn achterneven.

Zelfs indien hieraan geloof zou kunnen worden gehecht, *quod non*, dan nog dient te worden opgemerkt dat de door verzoeker aangehaalde feiten niet van zulke aard zijn dat zij toelaten te besluiten dat in zijner hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op ernstige schade voorhanden is.

In dit kader wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“De discussies waren al jarenlang aan de gang, maar gingen blijkbaar nooit verder dan verwensingen en bedreigingen ten aanzien van u (CGVS1 p.6-7; CGVS2 p.8-11). N. (...) viel uw geiten wel fysiek aan door er met stenen naar te gooien of ze met een mes te bewerken, maar dit gebeurde reeds sinds tien jaar geleden (CGVS2 p.10-11). Dat N. (...) uw geiten fysiek schaadde en doodde, hoe erg dit ook moge zijn, is eveneens op zich onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen spreken van vervolging of ernstige schade in uw hoofde. U verklaarde immers uitdrukkelijk dat u enkel verbale bedreigingen en verwensingen van N. (...) kreeg, maar dat u met hem geen andere problemen kende (CGVS1 p.6-7; CGVS2 p.8-11). U voegde expliciet toe dat toen u naar Montenegro trok om er te gaan werken en de geiten door uw broer N. (...) werden verzorgd, er geen problemen waren tussen uw broer en N. (...) omwille van de geiten (CGVS2 p.10). Het blijkt dat N. (...) niet zozeer problemen had met uw geiten maar eerder met u omdat u op uw beurt ook opmerkingen aan N. (...) gaf (CGVS2 p.10). Dit zou volgens u de oorzaak zijn van uw ruzie met N. (...) en ook de reden waarom bijvoorbeeld uw broer geen ruzie had met N. (...) (CGVS2 p.10-11). Toen u uw dorp Gjuraj verliet nadat u uw geiten had verkocht, kende u en uw broers geen problemen meer met N. (...) (CGVS2 p.11).”

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontcrachten. Hij beperkt zich ertoe te poneren dat hij weldegelijk nieuwe bedreigingen zou riskeren, te stellen dat deze bedreigingen niet lichtzinnig genomen mogen worden en te beweren dat de Albanese autoriteiten hem hiertegen niet zouden (kunnen) beschermen. Hiermee doet verzoeker geenszins afbreuk aan de voormelde motieven. Gezien verzoeker de voormelde feiten kennelijk zelf jarenlang geen afdoende reden vond om zijn land te verlaten, gezien de actoren van zijn verklaarde vervolging nooit eerder ernstige feiten jegens verzoekers persoon pleegden, gezien de problemen stopten wanneer hij naar Montenegro ging en gezien de problemen eveneens ophielden te bestaan wanneer verzoeker zijn geiten verkocht en zijn dorp Giuraj verliet, kan niet worden aangenomen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst plots wel opnieuw problemen zou ondervinden met zijn belager(s); laat staan dat aangenomen zou kunnen worden dat dergelijke problemen van zulke ernst zouden zijn dat zij in hoofde van verzoeker een nood aan internationale bescherming met zich zouden brengen. Evenmin kan op basis van verzoekers loutere, ongefundeerde beweringen aangenomen worden dat hij, zo zulke problemen zich toch zouden voordoen, in zijn land van herkomst verstoken zou blijven van de nodige bescherming.

3.5. De door verzoeker neergelegde documenten, opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

3.6. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.7. Verzoeker toont gelet op het voorgaande evenmin aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.8. In acht genomen hetgeen voorafgaat, wordt in de bestreden beslissing met recht geconcludeerd:

“Gelet op wat voorafgaat, wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft immers geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven november tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT